

ЯКТРЕБЪТ

Моника Маккарти

Превод от английски Кристина Георгиева

У

ЕГМОНТ

У

Книгата се издава под това лого, запазена марка на ЕГМОНТ.

Всички права запазени. Нито книгата като цяло, нито части от нея могат да бъдат възпроизвеждани под каквато и да е форма.

Оригинално заглавие *The Hawk*.

Copyright © 2010 by Monica McCarty

All rights reserved

This translation published by arrangement with Ballantine Books, an imprint of Random House, a division of Random House LLC

Превод Кристина Георгиева

Редактор Ина Тодорова

Коректор Ваня Петкова

Издава „Егмонт България“ ЕАД

1142 София, ул. „Фритьоф Хансен“ 9

www.egmontbulgaria.com

Отпечатано в „Инвестпрес“ АД, София, 2015

ISBN 978-954-27-1584-9

къв отчаян вид, с каквото неотдавна тя бе стояла там. В очертанятията на отпуснатите ѝ рамене и сведената ѝ глава се усещаше дълбока печал и безизходица. Като чу шума, Мати се извърна и се усмихна, но усмивката не докосна очите ѝ. Погълната от собствената си скръб, Ели не забелязваше нищо наоколо, но сега внезапно осъзна, че Мати не е на себе си в последно време. Тя си даде дума да си изясни какво тормози сестра ѝ, но най-напред трябваше да измисли начин да предупреди Ерик.

Смътните очертанятия на плана започнаха да изплуват в главата ѝ. Той беше много рискован и свързан с крайна опасност.

– Какво се е случило? – попита Мати и пристъпи към нея.

Ели срещна загрижения поглед на сестра си и тежестта на изминалите два месеца се стовари отгоре ѝ с пълна сила. Не ѝ се искаше да обременява Мати, но без нейната помощ нямаше да се справи сама.

Ели си пое дълбоко дъх и произнесе:

– Нуждая се от помощта ти.

Ерик Максорли, човек, славещ се със своето неизменно добро настроение, напоследък постоянно изпаднаше в най-мрачно разположение на духа. Даже и хубавичката девойка, седнала в скута му, не успяваше да го излекува от болката му, при все че даваше всичко от себе си.

Той беше съсипан. Беше омагьосан от девойка с копиринени черни коси и искрящи лешникови очи със зелени петънца в тях. Тя го преследваше денем и нощем и във всяка проклета минута от живота му.

Той не бе могъл да я забрави. Даже напротив, спомените му за нея бяха станали още по-отчетливи – ярък контраст с всичко, което е било преди и след нея. Нито една